

2. Леонов Д. В. Фінансова криза та український бізнес / Д. В. Леонов // Цінні папери України. – 2008. – № 42. – С. 17 – 20.

3. Лосєва М.С. Процедура банкрутства – ефективний важіль примусового удосконалення систем управління суб'єктами господарювання / М.С. Лосєва, Є.А. Ревтюк, В.П. Петренко // Регіональні перспективи. – 2000. - № 2. – С. 200-201.

4. Пепа Т.В. Управління фінансовою санацією підприємств: навч. посібник. / Т.В. Пепа, В.О. Федорова. – К. : Центр учбової літератури, 2008. – 440 с.

НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО СУТНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Булкін С. С., здобувач

*Науковий керівник: Вінченко І. І., д. е. н., професор
Дніпровський державний аграрно-економічний університет*

З розвитком теорії інвестування виникла необхідність встановлення ефективності вкладання коштів в окремі галузі економіки різних держав та визначення пріоритетних сфер і виявлення черговості цих вкладень з метою оптимізації розвитку виробництва. Вигідність та економічна доцільність вкладання інвестицій характеризується відносно новими поняттями – «інвестиційна привабливість» та «інвестиційний клімат». Термін «інвестиційний клімат» науковцями прийнято вживати по відношенню до держави при оцінці можливості вкладання інвестицій, а також по відношенню до регіону [1, 2, 3]. В той же час поняття «інвестиційна привабливість» найчастіше застосовується по відношенню як до країни чи регіону, а також по відношенню до суб'єкта економічної діяльності – підприємства.

В сучасних економічних умовах суттєво посилюється конкуренція і між підприємствами за ринки збуту, ресурси, державне замовлення та бюджетне фінансування, як наслідок, для оптимізації свого становища в ринковому просторі підприємства повинні інноваційно вдосконалюватися, освоювати нові види продукції та технології, розширювати види діяльності, підтримувати свою конкурентоспроможність і вирішувати питання збільшення вартості свого бізнесу. За цих умов актуалізуються проблеми залучення інвестицій, які дозволяють підприємству нарощувати конкурентні

переваги та формувати додаткові ресурси для прогресивного економічного розвитку. Як відомо, залучення інвестицій направлено на нарощування ефективності функціонування підприємств, і як наслідок, його вартості та інвестиційної привабливості. Існуючі підходи до сутності інвестиційної привабливості підприємства можна систематизувати й об'єднати в чотири класифікаційні групи за такими ознаками:

1. Інвестиційна привабливість підприємства як умова його розвитку. Вона визначається:

- станом економічного розвитку підприємства, при якому з високою ймовірністю та в прийнятні для потенційного інвестора терміни, вкладені інвестиції зможуть забезпечити очікуваний рівень прибутковості або інші позитивні результати;

- динамікою ефективності підприємства, яка являє собою певний напрям інвестиційного розвитку та функціонування підприємства;

- інтегральним показником оцінки досліджуваних підприємств – об'єктів потенційного інвестування з точки зору перспективності їх розвитку, динаміки обсягів реалізації продукції, напрямків ефективності використання виробничих активів, платоспроможності, ліквідності та фінансової стійкості.

2. Інвестиційна привабливість підприємства як необхідна умова для інвестування:

- наявність позитивної динаміки економічних показників, які визначають переваги інвестора у виборі об'єкта інвестування;

- наявність факторів зовнішнього і внутрішнього середовища потенційного об'єкта інвестування, які визначають умови залучення потенційних інвестиційних ресурсів;

- сукупність факторів, що визначають платоспроможний потенційний попит на інвестиції в основний капітал підприємства.

3. Збільшення інвестиційної привабливості як інтегрована сукупність показників функціонування підприємств:

- набір показників функціонування, які визначають найкращі для інвестора можливості його інвестиційної поведінки;

- набір фінансових і економічних показників підприємства, які визначають можливість максимізації прибутку за умови мінімального ризику вкладення капіталу;

- показники, що характеризують ефективність використання майнового комплексу підприємства, його фінансову стійкість, платоспроможність, можливості інноваційному розвитку на основі зростання

прибутковості капіталу, підвищення техніко-економічного стану виробництва, а також конкурентоспроможності та якості продукції;

- показники фондового ринку: прибутковість капіталу, курс акцій і рівень дивідендів, капіталізація підприємства тощо;

- показники задоволеності клієнтів підприємства, які виражаються в конкурентоспроможності продукції: клієнтоорієнтованість, найбільш повне задоволення запитів споживачів, післяпродажне обслуговування тощо.

4. Інвестиційна привабливість підприємства як показник ефективності використання інвестицій:

- ефективність потенційних інвестицій визначає інвестиційну привабливість підприємства, а інвестиційна привабливість визначає інвестиційну діяльність. Чим вище буде ефективність інвестицій, тим вищим є рівень інвестиційної привабливості підприємства і масштабнішою буде інвестиційна діяльність, і навпаки;

- економічна категорія, що характеризує ефективність використання майнового комплексу, здатність до саморозвитку на основі підвищення прибутковості вкладеного капіталу і підвищення техніко-економічного рівня розвитку виробництва [4, 5, 6, 7].

Література.

1. Борщ Л.М., Герасимова С.В. Інвестування: теорія і практика: Навчальний посібник -2-ге видання, перероб. і доп.-Київ: Знання, 2007. – 685 с.

2. Ванькович Д. Критерії інвестиційної привабливості аграрного комплексу України та їх аналіз / Д. Ванькович, О. Дуфенюк // Економіст. – 2003. – № 12. – С. 36-39.

3. Вініченко І. І. Інвестиційна привабливість аграрного виробництва регіону / І. І. Вініченко // Інвестиції: практика та досвід. – 2008. – № 10. – С. 3-5.

4. Гайдучький А. П. Міжкраїнова оцінка інвестиційної привабливості аграрного сектору України / А. П. Гайдучький // Актуальні проблеми економіки. – 2004. – № 12. – С. 100-107.

5. Гребенюк Н. О. Інвестиційна привабливість: сутність та засоби покращення / Н. О. Гребенюк // Інвестиції : практика та досвід. – 2012. – № 12. – С. 12-17.

6. Чорна Л. О. Результативна стратегія досягнення інвестиційної привабливості підприємства / Л. О. Чорна // Інвестиції: практика та досвід. – 2008. – № 24. – С. 4-6.

7. Щиборщ К.В. Оценка инвестиционной привлекательности предприятий / К.В. Щиборщ // Банковские технологии. – 2000. – № 4. – С. 18-26.

ЕКОНОМІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОДОВОЛЬЧОЇ БЕЗПЕКИ В УКРАЇНІ

*Бурковська А. В., к. е. н, доцент,
Бурковська А. І., аспірант*

Миколаївський національний аграрний університет

Продовольча безпека країни є запорукою соціальної стабільності і сталого розвитку в ринкових умовах. Сучасні вчені розглядають проблему забезпечення продовольчої безпеки з чотирьох аспектів: економічної доступності продуктів харчування, їх фізичної наявності та інфраструктури для зберігання та транспортування; безпечності харчових продуктів та безпечності впливу сільськогосподарської діяльності на оточуюче середовище.

На думку Щербина С. В., основною проблемою для населення України є не фізична відсутність продуктів харчування, а обмежені економічні можливості їх придбання. Звідси постає проблема забезпечення населення країни достатніми обсягами продуктів харчування для забезпечення активного та здорового життя. Так, біологічна збалансованість, фізична й економічна доступність продуктів харчування є важливими чинниками для забезпечення родинної та персональної продовольчої безпеки населення, для окремих громадян країни, домогосподарств, регіонів та суспільства в цілому [1].

Подолання голоду та забезпечення продовольчої безпеки обрано однією з Глобальних цілей, затверджених на саміті ООН з питань сталого розвитку, що стали основою для затвердження національної системи Цілей Сталого Розвитку в Україні. Так, за період до 2030 року планується:

- підвищити рівень інвестиційної привабливості аграрного сектору (для чого передбачається завершення процесу створення цивілізованого ринку земель сільськогосподарського призначення);
- стимулювати створення малих господарств (площею до 50 га), зокрема сімейних ферм, через удосконалення правової бази та забезпечення сприятливих економічно-організаційних та соціальних умов їх діяльності;